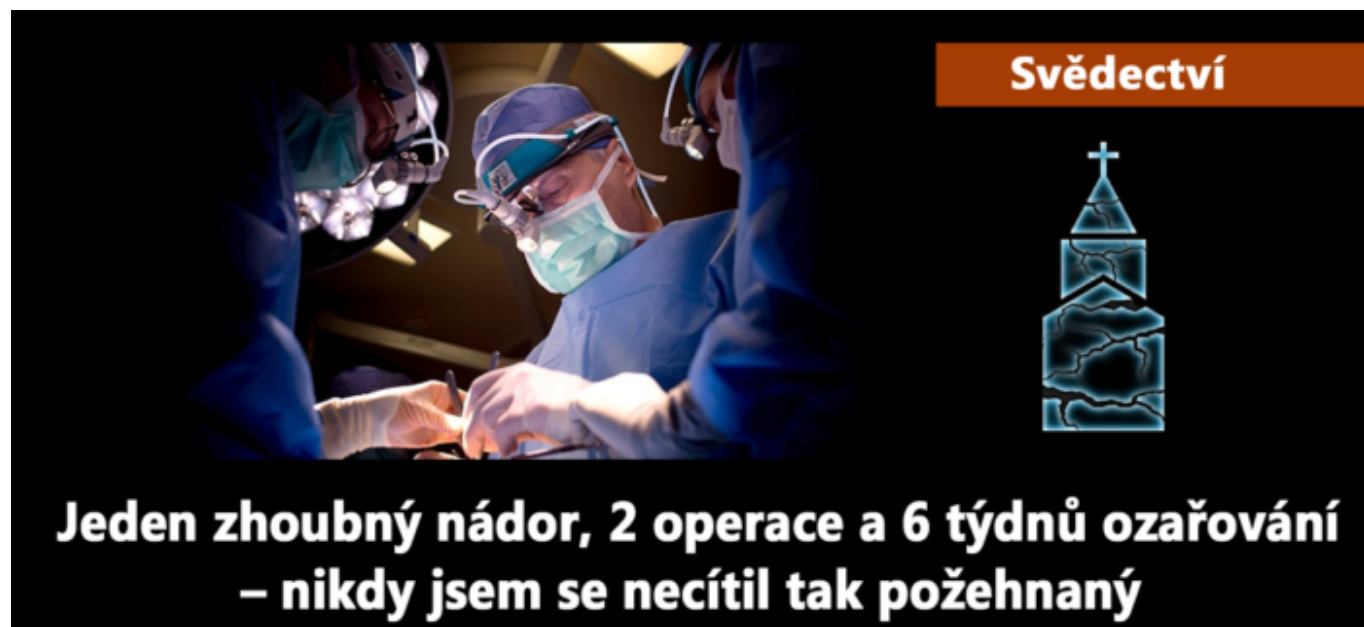

Svědectví: Jeden zhoubný nádor, 2 operace a 6 týdnů ozařování - nikdy jsem se necítil tak požehnaný

Svědectví

Jeden zhoubný nádor, 2 operace a 6 týdnů ozařování - nikdy jsem se necítil tak požehnaný

Právě když jsem otevřel oči, Joanna se podívala přes bok mého nosítka a řekla slova, na kterých se točil můj život: „Dr. Steckler říkal, že na to nezemřeš.“

I přes mlhu anestezie jsem si uvědomil, že ta krátká věta ztělesňuje dobré a špatné zprávy. Ale netušil jsem, že prorokovali požehnání.

Než se dostaneme k požehnání, něco o pozadí těchto událostí.

V únoru 2016 jsem u pravého ucha ucítil malý uzel. Když jsem se o tom zmínil Joanně, moje moudrá žena mě odvezla k mému lékaři primární péče, který mě odvezl na rentgen. O pár dní později mi zavolal, aby řekl, že moje malá bulka se skládá z „vláknité hmoty“. Oh, a neďalej si s tím starosti.

Ubíhaly měsíce. Ten doktor vzal jinou práci a Joannin doktor mě vzal pod svá křídla. Během mé vstupní zkoušky doktor Zimmer zvedl obočí, když jsem řekl: „vláknitá hmota“ a ukázal na stranu mého obličeje. Brzy a velmi brzy mi v žilách kolovalo barvivo, když mi kolem hlavy zapípal skenovací stroj.

O několik dní později jsme s Joannou seděli v ordinaci doktora Stecklera a prohmatával můj obličej a krk. Více než devadesát procent případů jsou nádory v příušní žláze – slinné žláze umístěné na zadní

straně obličeje a horní čelisti – benigní, řekl. Není se čeho bát. Operoval by dva dny po Vánocích a o víkendu bych zase běhal.

Kolem poledne dva dny po Vánocích se Joanna podívala shora na mě nalůžku a řekla mi: „Dr. Steckler říkal, že na to nezemřeš.“ Dobrá zpráva – Grim Reaper se neschovával v chodbě. Špatná zpráva – zjevně jsem měl rakovinu.

„Jediný důvod, proč jsem nemohl říct, že to všechno bolí jako čert, je ten, že jsem nebyl v pekle, abych to mohl ověřit.“

Než se Dr. Steckler mohl zastavit a poskytnout mi podrobnosti, přišel jsem na několik věcí sám. Chyběl mi kousek pravé části obličeje. Polovina mého obličeje se nemohla pohnout. Z krku mi trčely dvě odtokové hadičky. A jediný důvod, proč jsem nemohl říct, že to všechno bolí jako čert, je ten, že jsem nebyl v pekle, abych to mohl ověřit.

O něco později doktor Steckler vysvětlil spoustu věcí: Acinícelulární karcinom je extrémně vzácný a ostražitá péče doktora Zimmera mě zachránila. Potřeboval jsem operaci, aby mi pomohl zavřít pravé oko. Šest týdnů ozařování by zničilo všechny zbývající rakovinné buňky. Většina ochrnutí v mém obličeji by se zmírnila přibližně rychlostí růstu nehtu. Oh, a na tohle jsem neměl umřít.

I kdybychom věděli, nevím, jak moc peklo bolí, můžu vám říct, jestli je to horší než zotavení se ze dvou operací obličeje za dva týdny, tak tam nebudete chtít jít. A ke konci jsem měl spáleniny ze šesti týdnů ozařování na hlavě ještě horší.

Přesto, když se mě lidé ptali, jak se mi daří, řekl jsem jim, že jsem se nikdy necítil více požehnaný.

Pokud jste četli sérii BNG o požehnání, víte, že je to kluzké téma. (I když jste sérii nečetli – a měli byste – logika vám říká, že o požehnání je těžké mluvit.)

Na jedné straně, když se věřícím lidem přihodí náhoda, máme sklon připisovat Bohu uznání, a často tomu říkáme požehnání.

Na druhou stranu se lidem neustále dějí špatné věci, ale nejsme nakloněni obviňovat Boha a nazývat to prokletím.

Ale když tomu všemu říkáme štěstí nebo smůla, pak naznačujeme, že Bůh není zapojen.

Mohli bychom tento argument opakovat do nekonečna, ale nakonec, pokud věříme, že Bůh miluje všechny lidi, pak si raději dáme pozor na jazyk, když mluvíme o požehnáních.

Přesto mohu bez výhrad říci, že slovo č. 1, které popisuje, jak jsem se cítil – a stále cítím – o své zkušenosti se zhoubným nádorem, je „požehnaný“.

Ne proto, že doktor Zimmer brilantně a soucitně bil na poplach.

Ne proto, že mi Dr. Steckler, jeden z nejlepších onkologů v Severní Americe, zachránil život.

Ne proto, že mi doktor Merritt umožnil znovu zavřít pravé oko.

Ne proto, že mě doktor Petrikas zasáhl právě takovým zářením, aby se zajistilo, že se rakovina

nevrátí.

Ani ne — ale skoro! — proto, že mi Joanna poskytovala sladkou láskyplnou péči a štědré dávky naděje v nejtěžších dnech.

„Důvod, proč jsem se během své zkušenosti s rakovinou cítil požehnán, byl ten, že jsem se nikdy necítil blíže Bohu.“

Důvod, proč jsem se během své zkušenosti s rakovinou cítil požehnán, byl ten, že jsem se nikdy necítil blíže Bohu. Dr. Steckler řekl Joanně brilantní slova, aby současně sdělila novinky a rozptýlila mé obavy. Ale to nevysvětluje, jak klidný jsem se cítil. Během jednoho z nejděsivějších – a rozhodně fyzicky nejbolestivějších – období jsem Boha cítil tak blízko jako můj další nádech.

Toto jasné požehnání přesáhlo ty temné týdny operací, ozařování a zotavování. Pocit Boží přítomnosti během nejhroživější a nejbolestivější epizody mého života se od té doby formoval prakticky každý den.

Tento svět a moje rodina prožili za posledních šest let spoustu těžkých časů, ale pocit Boží přítomnosti zůstal hmatatelnější než kdykoli předtím.

Na začátku svého *Kázání na hoře* Ježíš uvádí devět kategorií lidí, které nazývá blahoslavenými. Z každodenního pohledu většina z nich čelí těžké cestě. Nikdo by nechtěl připojit *#blessed* (*#pozhnany*) ke svému účtu na sociálních sítích nebo plácnout nálepku „So Blessed“ („Velmi požehnaný“) na nárazník.

A i když se nepovažuji za biblistu a dávno jsem zapomněl většinu řečtiny, kterou jsem se naučil, dovolím si tvrdit, že jejich společným jmenovatelem je, že uznávají, kde stojí před Bohem.

Všechny doplňky, které ostatní mohou považovat za požehnání, nejsou součástí jejich rovnice.

Stačí jen Boží přítomnost. Je to požehnání. Dokonce i se strupem na straně vaší radiací spálené tváře s okem, které se nezavře správně.

A požehnání je dostupné každému. I v těch nejhorších dnech.

MARV KNOX

[Baptist News Global](#)

Marv Knox

Marv Knox

Marv Knox založil Fellowship Southwest poté, co téměř 20 let redigoval Baptist Standard. Nyní je v důchodu a žije se svou ženou Joannou v Durhamu v Severní Karolíně. Stříbrná čára v jeho rakovinovém oblaku je, že díky paralýze poloviny čela může pozvednout samostatně obočí – výkon, který si přál udělat už od začátku.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)